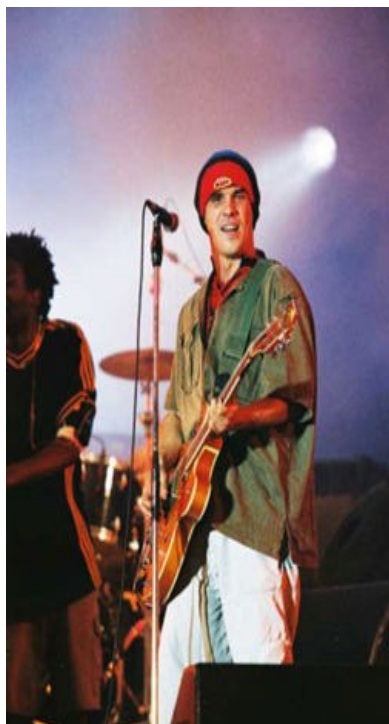

Creació

Manu Chao

És l'artista que presentem avui en l'àmbit creatiu. Cal ressaltar

la seva vessant d'implicació en temes socials, sempre des d'una visió crítica amb les injustícies, i fent propostes de solidaritat i respecte vers la diversitat cultural. De fet, la seva música és de mestissatge.

Va néixer a París el 1961, de pares espanyols que van exiliar-se per la dictadura. Aquest cantautor des de jove ha viatjat molt per diferents països, aspecte que, segurament, ha influït força en la seva música, i també en la seva visió de la vida, i també respecte el seu posicionament vers els temes socials.

Música amb diferents influències, des del rock, salsa, reggae, ska...etc., original i interessant.

Als 14 anys va crear el seu primer grup, anomenat Joint de Culasse, amb el seu germà Tonio del Borneo i el seu cosí Santi Cassariego.

Més tard, van arribar els *Hot Pants* i els *Carayos*, amb els quals s'aproximava ja a la música festival i la "pachanga". Aquets grups van ser molt coneguts a París dintre de la música alternativa.

En 1987 Manu Chao, el seu germà i el seu cosí van fundar un grup anomenat *Mano Negra*, que va triomfar primer a França, amb el single "*Mala Vida*" i, posteriorment, van realitzar gires per Sudamèrica. Després d'una llarga temporada amb el grup, concretament de 1987 fins 1994, Manu Chao va començar la seva carrera en solitari.

Manu Chao canta en francès, espanyol, català, àrab, portuguès, anglès, gallec i wolof. Fins i tot, en una mateixa cançó pot utilitzar diversos idiomes. La majoria de las cançons de Manu Chao són sobre l'amor, la vida en els guetos i la immigració, i porten sovint un missatge d'esquerres i llibertari. El seu estil personal ha influït a grups com *Amparanoia* i molts d'altres.

Ha estat compromès des de fa temps amb l'entorn nacionalista basc. Especialment a l'època de *Mano Negra* quan va participar en gires musicals amb el conjunt basc *Negu Gorriak*. Després ha realitzat col·laboracions en diverses cançons amb Fermin Muguruza i la gira *Jai Alai Katumbi Express*, per Europa.

Per una altra part es va solidaritzar amb la causa zapatista i EZLN (*Ejército Zapatista de Liberación Nacional*). Ha inclòs fragments dels discursos del Subcomandant Marcos a les seves cançons. També s'ha solidaritzat amb la causa dels *okupes* de Barcelona.

Altres causes en les que ha manifestat la seva solidaritat o preocupació: Els immigrants, les desigualtats mundials, la globalització, els problemes mediambientals, etc. En diferents entrevistes i en les seves cançons denuncia la intolerància, i, en general, les injustícies.

El 2004 va publicar un disc-llibre (*Sibérie, m'était contée*) en francès amb il·lustracions del dibuixant polac Wozniak. El 3 de setembre de 2007, va sortir a la venda el seu nou CD *La Radiolina*, un dia després, en vinil.

Alguns dels temes d'aquest nou disc:

Me llaman calle

Mundorévès

Soñé Otro Mundo

Otro Mundo

Pícota Radiolina

...

Recentment, ha rebut el premi a la *Millor cançó* en la 20a. edició dels Premis Goya per la música: *Me llaman calle*, tema de la pel·lícula *Princesas* (realitzada el 2005)

Finalment, us animem a escoltar la seva música i també ens podeu enviar les vostres opinions al mail de la revista.